

stemmelse som denne. Forøvrigt, hvad den militaire Retspleie angaar, saa vil det ærede Medlem erindre, at der er sagt til Thinget, at vi meget snart ville komme til at forhandle her en ny Lov om militaire Sager; der vil da være god Anledning til ikke alene at tage denne Art Sager bort fra Krigsretten i Fredstid, men ogsaa alle borgerlige Forseelser, og dersom det ærede Medlem, naar denne Sag kommer under Forhandling, vil bestræbe sig for at skaffe Endringsforslag i saa Henseende, hvis ellers Forslaget ikke gaaer ud derpaa, saa skal han hos mig finde megen tro Understøttelse; men jeg troer ikke, at det her er det rette Sted at indbringe saadanne Bestemmelser. Naar man lægger Mærke til, at Forslaget omfatter ikke alene Krigsrettens Indskydelse under fredelige Forhold, hvor man kan benytte anden Rettergang, men ogsaa omfatter hvad der kunde forefalde under saadanne Omstændigheder, hvor virkelig en Krigsret er den eneste Domstol, som med praktisk Nytte kan bruges, saadanne Krigsforhold, hvor Krigsretten maaskee er den eneste Domstol, som er tilstede, og under alle Omstændigheder en Domstol, hvis Myndighed i enhver Retning bør holdes i Agt, saa troer jeg, at den ærede Forslagsstiller vil indsee, at hans Forslag ikke her heldigen kan sættes igjennem.

Dankier: Det glæder mig meget, at det vigtigste Hensyn, som har gjort, at den høitagtede Justitsminister ikke har ønsket at gaae ind paa Forslaget under Nr. 25, er Frygten for, at en saadan Bestemmelse kunde afholde den Private fra at søge sin Ære opreist ved Domstolene; thi, som den sidste ærede Taler bemærkede, er det ikke nogen Pligt for ham, selv om han ogsaa vinder, at nyde Godt af den Bøde, Modparten bliver idømt, men det staaer ham frit for, ikke alene efterat Dommen er falden, men endog iforveien i selve Stævningen at tilkjendegive, at den Bøde, som han venter Fornærmeren idømt, bliver tidømt den ene eller anden Fattiggasse eller hvilken anden offentlig Indretning han ønsker den tilkendt. Naar den ærede Rigsdagsmand, som har stillet Forslaget, har meent, at vi ved dette gribe ind i Retssystemet og i Rettergangs væsenet i det Hele, saa troer jeg, at det er en

Feiltagelse; thi vi have i saa Henseende ikke grebet ind i Andet, end i Fattiggasserne, og disse staae ikke i nogen væsentlig Forbindelse med Retsystemet i det Hele. Den ærede Rigsdagsmands Modbemærkning mod Slutningen af § 14, troer jeg vistnok maa berøe paa en Misforstaaelse. Vi give ved at optage en Bestemmelse som denne, Undersøgelsesdommeren ikke mere eller mindre Undersøgelsesret, end den, han havde i Forveien. Vi sikkre os kun imod, at Beslæggelsen ikke kan finde Sted ved en administrativ Foranstaltning, at Blade eller Skrifter ikke af Politiet uden videre skulde blive lagte op paa det bekendte Cancelli-loft; det er et Spørgsmaal, som vi kun ville have Domstolene skulde afgjøre, og hvem er Domstolene i Begyndelsen af den offentlige Sag? Det er den enkelte Undersøgelsesdommer; ved de underordnede Retter, som beklædes kun af en enkelt Person, der falder Undersøgelsesdommeren sammen med Dommeren, som paakjender Sagen i første Instans; men ved de sammensatte Retter, navnlig her ved Criminal- og Politieretten i Kjøbenhavn, gives den enkelte Undersøgelsesdommer hele Domstolens Myndighed i disse præliminaire eller foreløbige Spørgsmaal. Naar Spørgsmaalet er om, at en Person skal belægges med Arrest, saa kommer ikke Criminal- og Politieretten sammen, for at afgjøre det, men det afgjøres alene af Undersøgelsesdommeren, og det er herpaa, vi have tænkt ved at foreslaae dette Udtryk, saa at jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand i Grunden maa være enig med os, naar han lader sig affrække af Noget, som jeg har ligesaa stor Afky for, som han; thi jeg vil ikke indrømme, at der skal skee Inquisition i den Retning, som han har antydet, men jeg troer, at vi netop ved vort hele Lovforslag, saameget som muligt, forebygge og standse Inquisitionen. Naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste District (Wilken's) har villet sige det, som her er udtalt, saa troer jeg rigtig nok, at han maatte have udtrykt sig noget anderledes, thi de militære Domstole ere i kvalitativ Henseende ligesaa almindelige som de civile, og de komme ind under det samme Begreb som de civile; men iøvrigt er jeg enig med den ærede Rigsdags-